

vergent's Sted imellem det nærværende og hvad der tidligere har ligget for. En saadan Divergent's er navnlig fundet i og kunde navnlig søges i Affattelsen af de Renunciationsacter, hvorved Kongen har anseet sig retsfærdiggjort i at foretage den Ordning af Arvesfølgen, som nu foreligger Rigsdagen til Afgjørelse. Disse Renunciationsacter tale heelt igjennem om et Danmarks Rige, de erklære, at de høie Personer, som oversføre deres Rettigheder paa en anden Linie, oversføre deres Ret til agnatist-cognatist Succession, og altsaa derved overdrage en Ret til agnatist-cognatist Succession for den Linie, som succederer i deres Rettighed. Derved maa nu imidlertid den mærkelige Omstændighed tages i Betragtning, at disse Renunciationsacter bære Datum af 18de Juli 1851, medens Warschauerprotocollen er affluttet den 5te Juni samme Aar, altsaa noget tidligere. Renunciationsacterne kunne dog ikke have havt til Hensigt at omstøde den Grundtanke for Warschauerprotocollen og de Udtryk i Warschauerprotocollen, som gaae ud paa Indførelsen af den reent agnatist Succession. Det er altsaa naturligt, at man tænker sig Renunciationsacterne saaledes, at de dermed kunne bringes i Overensstemmelse. Det kunde jo maaskee siges, at disse Renunciationsacter, skøndt formaltter udstedte den 18de Juli 1851, dog i Udfast have ligget for ved Warschauerprotocollen den 5te Juni 1851, at Warschauerprotocollen altsaa havde taget eller burde have taget Hensyn til Indretningen og Affattelsen af disse Renunciationer, og at, naar man skulde fortolke det ene Actstykke efter det andet, saa vilde det altsaa blive Warschauerprotocollen, som man skulde søge at fortolke efter Renunciationsacterne (Hør!). Dette Raisonnement hviler paa det formodede Factum, at disse Renunciationsacter idetmindste i Udfast vare kjendte den 5te Juni 1851 i Warschau. Dette er ikke saa (Hør!). Keiseren af Rusland — det vil erindres, at Keiseren af Rusland var personligt tilstede i Warschau, — det russiske Cabinet, har ikke kjendt Renunciationsacterne forinden den Deel af Aaret 1852, som ligger imellem dette Aars første Dag og Afslutningen af Londoner-

tractaten. I Warschauerprotocollen er det stedse forudsat, at Kongen af Danmark sikrede Dødsbøden af det, han derved paa tog sig, ved de Renunciationer, som maatte være nødvendige, eller som han maatte finde nødvendige. Hvem der skulde give disse Renunciationer, hvormange man skulde henvende sig til i denne Anledning, var ikke det russiske Cabinets Sag; Keiseren af Rusland beholdt sig kun det Fornødne, isald Kongen ikke kunde gennemføre sin Combination. Desaaarsag har man aldrig havt Anledning til, fra russisk Side, at forlange Udcastene til Affattelsen af Renunciationerne, og man har i Rusland, som sagt, først i 1852 erfaret deres Indhold. Det er altsaa ikke disse Renunciationsacters Indhold, som kunne betegne Maa den, hvorpaa Warschauerprotocollen bør opfattes; den maa opfattes efter sit eget Indhold. Men jeg maa fremdeles påastaae, at Renunciationsacterne paa ingen Maaade formindste Styrken af Warschauerprotocollen eller modstride Grundtanken i Warschauerprotocollen, forsaavidt denne har erklæret sin Grundtanke at være Indførelsen i det danske Monarchie af den reent agnatist Succession istedetfor den agnatist-cognatist. Det er sandt, at Renunciationsacterne give Kongen eller den Linie, som Kongen vilde indsætte, Mere, end Kongen behøvede. Renunciationsacterne overdrage for den Linie, Kongen havde til Hensigt at indsætte, naar den nærværende skulde udflykkes, Alt, hvad de Renuncerende havde. De Renuncerende havde Afgang til den agnatist-cognatist Succession, og den er overdragen, men Kongen har ikke havt Brug for det Hele, der er overdraget, efterdi det var Kongens Tanke, at indføre den reent agnatist Succession. Paa samme Maaade har Warschauerprotocollen fra russisk Side overdraget Kongen noget Mere, end han benytter. Det er i den ærede Rigsdags Erindring, at Warschauerprotocollen indeholder fra den russiske Keisers Side en Opgivelse af de Adkomster eller eventuelle Rettigheder, som han maatte have til en vis Deel eller nogle visse Dele af det nærværende danske Monarchies Gebeet. Disse Rettigheder, forsaavidt han har dem, oversfører den russiske Keiser paa Hs. Høihed Prinds